

تمرین‌هایمان، در دوران فیلمبرداری هر شب دیالوگ‌ها را وویس می‌کرد و من هم تا وقتی که بخوابم مدام گوش می‌دادم و می‌نوشتیم و به‌نظرم همه این سختی‌ها در این که همه چیز خوب از آب دربیاید و من جایزه بگیرم، تاثیر گذار بود.

در دوران نوجوانی خودم، خیلی به این موضوع فکر می‌کردم و دوست داشتم که فیلم‌های کودک و نوجوان بیشتری ساخته شود، چون کم توجهی‌هایی که نسبت به گروه سنی کودک و نوجوان وجود داشت را کاملا احساس می‌کردم و می‌دیدم که تنها زمانی که به سینمای کودک و نوجوان توجه می‌شود فقط همان یک هفته جشنواره کودک و نوجوان است. در آن یک هفته بود که به بچه‌ها توجه می‌شد، با بازیگرهای آن سن گفتگو می‌کردند، به آن‌ها جایزه می‌دادند. به همین دلیل در آن سن از جشنواره فضای آن خیلی احساس خوبی می‌گرفتم، چون در زمان‌های دیگر، در پروژه‌های دیگر و به‌طور کلی در حوزه فیلمسازی این اتفاق نمی‌افتد و هر چه قدر هم که یک بازیگر کودک یا نوجوان خوب باشی، اولویت با بازیگرهای بزرگسال است چه در تیتراژ چه در پوستر چه در همه چیز آن.

البته به‌جز سریال «سرزمین مادری» که دقیقا برعکس این ماجرا بود یعنی کمال تبریزی و دستیار او جمال حاتم، گروه کارگردانی هم و کارگردان دوم سریال، همه به بازیگرهای کودک خیلی توجه داشتند.

اما هنوز هم همچنان این دغدغه هست، یعنی من احساس می‌کنم که برای سینمای کودک و نوجوان با این که به‌نظر من فضای خیلی قشنگ و مخاطب‌های خودش را دارد، آن قدری توجه و حتی آن قدری فیلم و فیلمنامه‌های خوب نیست. من در همان دوران هم شاید فقط در چند پروژه کار کردم که مربوط

سخت‌تر است اما ارتباط او با ما خیلی صمیمی بود. برای هر سکانس، خودش می‌آمد و با ما تمرین می‌کرد. صبح‌ها قبل از این که کارمان شروع شود و وارد صحنه شویم، با بچه‌ها خیلی صحبت می‌کرد. در واقع از همان شروع کار، این ارتباط نزدیک را برقرار می‌کرد که این جریان به‌نظر من شیوه بسیار خوبی بود و طبیعتا نتیجه خیلی خوبی هم داشت. شاید آن زمان این تفاوت‌ها را خیلی متوجه نمی‌شدم ولی بعدها در کارهای دیگر می‌دیدم که نه واقعا شیوه همه کارگردان‌ها این‌طور نیست، آن قدر با بازیگرها مَج نیستند. اغلب فقط پشت مانیتورشان می‌نشینند. در کل باید بگویم «سرزمین مادری» برای من که یک بچه ده‌ساله بودم، یک کلاس بازیگری بود و تجربه‌های بسیار ارزشمندی برایم داشت

جایزه‌هایی که تا به حال دریافت کرده‌اید بابت بازی در فیلم‌های ژانر کودک و نوجوان بوده، علاقمندی تان هم بیشتر به همین ژانر است؟

بله من علاقه زیادی به ژانر کودک و نوجوان دارم. جوایز نیز مربوط به جشنواره کودک و نوجوان است که یک‌بار در سال ۹۳ برای بازی در فیلم سینمایی «غریبه‌ها» به کارگردانی محسن یوسفی گرفتم، دومین جایزه هم در سال ۹۶ بود بابت بازی در فیلم سینمایی «آگوست» که یک نصف روز از فرار مادر و دختری را نشان می‌دهد که داعش به آن‌ها حمله کرده است. کل آن فیلم به زبان کردی کرمانجی هست.

چه زبان سختی، از قبل به این زبان مسلط بودید؟

بله واقعا زبان خیلی سختی بود ولی نه من اصلا بلد نبودم. یک مربی داشتیم که جدا از

خوبی است. «سرزمین مادری» کلا حال و هوای متفاوتی با کارهایی که پیش از آن تجربه کرده بودم، داشت. نقشی که در این سریال بر عهده داشتم هم نقشی کاملا متفاوت بود چه در تجربه‌های قبل از آن و چه در تجربه‌هایی که در طول سال‌های بعد از آن داشتم. یک نقش تکرارنشده برای من بود. در واقع این کاراکتر یک شیرینی متفاوتی برایم داشت و یک چیزی را از خودش در من جا گذاشته که واقعا دوستش دارم. شاید همین نکته به شدت انتظارم برای پخش شدن سریال در طول این سال‌ها می‌شد.

شیوه انتخاب بازیگر «سرزمین مادری» خیلی پیچیده و متفاوت بود. مثلا در کارهای قبل از آن یک‌بار می‌رفتم، صحبت می‌کردیم، انتخاب می‌شدم و بعد که فیلمبرداری شروع می‌شد برای ایفای نقشم می‌رفتم. ولی پروسه انتخاب من و کلا تمام بچه‌های دیگر این سریال چندین ماه زمان برد. روزهای اول بچه‌های خیلی زیادی برای انتخاب حضور داشتند دقیق یادم نیست شاید حدود ۴۰۰، ۳۰۰ نفر بودند که خیلی‌هایشان هم بازیگر بودند. ما باید چندین مرحله را می‌گذراندیم که هر یک ماه یا دو ماه یک‌بار چند نفر مان پذیرفته می‌شدند و به مرحله بعدی می‌رفتند و همین‌طور به مرور تعداد کاندیداها کمتر می‌شد.

من در گروه‌ها و پروژه‌های خیلی خوب دیگری هم بوده‌ام ولی کارگردانی کمال تبریزی و نحوه مدیریت کار او واقعا متفاوت بود. چیزی که در سن و سال آن زمان، به‌عنوان یک بچه یادم می‌آید این است که مثلا کمال تبریزی کارگردانی نبود که فقط پشت مانیتور بنشیند و بقیه همه کارها را انجام دهند یا نحوه ارتباطش با بازیگران کودک طور دیگری بود، در واقع خیلی دوست بود با بچه‌ها. به‌هر حال ارتباط برقرار کردن با بچه‌ها نسبت به بازیگران بزرگسال

شیوه انتخاب بازیگر «سرزمین مادری» خیلی پیچیده و متفاوت بود. مثلا در کارهای قبل از آن یک‌بار می‌رفتم، صحبت می‌کردیم، انتخاب می‌شدم و بعد که فیلمبرداری شروع می‌شد برای ایفای نقشم می‌رفتم. ولی پروسه انتخاب من و کلا تمام بچه‌های دیگر این سریال چندین ماه زمان برد

